

Temat: *W poszukiwaniu neurofizjologicznych markerów odpowiedzi na leczenie przeciwpsychotyczne w schizofrenii*

Autorzy: Małgorzata Romaniuk-Suswał, Kamil Jonak, Paweł Krukow
Zakład Neuropsychiatrii Klinicznej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie

Wstęp: Dotychczas badania nad uwarunkowaniami skuteczności farmakologicznego leczenia przeciwpsychotycznego w schizofrenii sugerują, że nieprawidłowa organizacja aktywność mózgu, np. w postaci spowolnienia lub dezorganizacji dominujących częstotliwości rytmicznej pracy neuronów mogą potencjalnie być wyznacznikami zakresu klinicznej poprawy lub jej braku. Celem prezentacji była wstępna, jakościowa analiza zmian w zakresie neurofizjologicznej organizacji aktywności neuronalnej u dwóch pacjentów z rozpoznaniem schizofrenii o różnym, klinicznym efekcie leczenia.

Metody: Uwzględnieni pacjenci z rozpoznaniem schizofrenii byli badani dwukrotnie w zakresie zakresu psychopatologii (skala PANSS) i dwukrotnie EEG. Jeden z pacjentów został zakwalifikowany jako wykazujący istotną poprawę kliniczną, drugi zaś nie. Zastosowano analizę dominujących częstotliwości oscylacyjnej pracy mózgu sygnałów EEG uzyskanych w warunkach spoczynkowych.

Wyniki: Zarówno wstępna, jak i oceniana po okresie 4-6 tygodniowego leczenia przeciwpsychotycznego aktywność mózgu badanych pacjentów była jakościowo różna, jednocześnie zaobserwowano, że istotna zmiana poziomu objawów klinicznych schizofrenii współwystępuje z jakościowo uchwytaną reorganizacją odnośnie dominujących częstotliwości.

Wnioski: Zidentyfikowanie zarówno behawioralnych, jak i biologicznych markerów odpowiedzi na leczenie farmakologiczne może bezpośrednio przyczynić się do opracowywania coraz bardziej skutecznych i zindywidualizowanych form terapii w psychiatrii. Wyniki analiz zapisu EEG mogą przyczynić się do poszerzenia zakresu takich markerów.

Słowa kluczowe: EEG, neurofizjologia, schizofrenia